

Norsk Dermatologisk Selskap

Usikker rekruttering og lav forskningsaktivitet

– Vi befinner oss ved et paradigmeskifte når det gjelder behandlingen av hudsykdommer, og er veldig spent på hvilken rolle nye behandlingsformer kommer til å spille for faget og våre pasientgrupper, sier Dag Sollesnes Holsen.

Han er leder for Norsk Dermatologisk Selskap, som organiserer landets 150 spesialister innen dermatovenerologi.

Spesialforeningen har nedfelt følgende hovedmål for faget frem mot 2010:

– Å forebygge hud- og seksuelt overførte sykdommer så langt dette er mulig, å sikre at enhver pasient med hud- eller seksuelt overførte sykdommer møtes med respekt og omsorg, og at de får et godt diagnostisk og terapeutisk tilbud ut fra sine individuelle behov, sier Holsen.

Forlatt sykehuset

– Vi sliter med en vanskelig situasjon når det gjelder forskning, fortsetter han. – Forholdet mellom forskning og pasientbehandling innen vårt fagområde har utviklet seg på en måte som er bekymringsfull.

– Tidligere leder av Norsk Dermatologisk Selskap, Claus Lützow-Holm, beskriver denne trusselen på en innsiktsfull måte i en

artikkel i *Forum for Nordic Dermato-Venereology* (1). Kravene til produksjon er en viktig årsak til lav vitenskapelig aktivitet og få doktorarbeider ved de fleste regionale hudavdelinger. Mangel på vitenskapelige stillinger har igjen ført til at mange med akademisk kompetanse har forlatt sykehusdermatologien, og gått over i privat praksis.

– I årene som kommer frykter vi også en flukt i retning av kosmetisk dermatologi, slik det har skjedd i andre vestlige land, sier Holsen.

Dermatovenerologien i Norge er på denne måten inne i en uheldig utvikling, mener foreningslederen (2):

– Så lenge vi har få innenlandske forskningsresultater å vise til, er vi redd for at vi kan bli mer eller mindre radert bort. Vi ønsker derfor å få i gang en dialog med myndigheter og ulike interessegrupper om hva som kan og bør gjøres for å endre denne situasjonen, som blant annet kjennetegnes ved at hudpasientene som er typiske kronikergrupper, kommer dårlig ut i kampen om ressursene.

– De regionale hudavdelingene opplever stadige trusler om reduksjon av sengetall og til tider trussel om nedleggelse. Vi opplever at det er få røster som hever seg for denne pasientgruppen. Våre pasienter er ikke blant dem som skriker høyest, påpeker Holsen.

Lav forskningsaktivitet

– Vi er ikke gode nok når det gjelder å rekruttere nye spesialister. Med det nåværende antall utdanningsstillinger, er den fremtidige spesialistdekning usikker, mener Dag Sollesnes Holsen. – Mange av våre spesialister arbeider i sykehus, men de fleste har sitt virke i privat spesialistpraksis. Virkelighetsoppfatningen når det gjelder fagets fremtid, varierer noe mellom disse gruppene. Vi fokuserer nå sterkt på strategi- og profileringsarbeid med støtte i hele medlemsmassen. Målsettingen er å komme frem til strategier for å sikre rekrutteringen og tilrettelegge for økt akademisk aktivitet, utdyper han.

– Vi har også nylig gjennomført en pilotundersøkelse blant sentrale beslutningstakere innen så vel sykehusdrift som forskning, for å få en tilbakemelding på hvordan de vurderer faget vårt. Vi regner med å legge frem resultatet av denne undersøkelsen på generalforsamlingen i april, sier Holsen, som til tross for alle nevnte bekymringer gjerne vil under-

Styret: Jørgen Rønnevig, Gisli Ingvarsson, Karin Wold, Theis Huld-Nystrøm og Dag Sollesnes Holsen. Foto L.B. Johannessen

streke at han representerer en liten og oversiktlig spesialforening der medlemmene viser ekte og positivt engasjement.

Stor oppslutning

I tillegg til hudavdelingen ved Rikshospitalet, som er landets eldste, er det hudavdelinger ved Ullevål universitetssykehus, Haukeland Universitetssykehus, St. Olavs Hospital og Universitetssykehuset i Nord-Norge. Alle disse avdelingene har universitetsfunksjoner.

Olafiaklinikken i Oslo har det største fagmiljøet for venereologi, men det finnes SOS-poliklinikker ved alle universitetsklinikkene.

Selskapet organiserer hver vår årsmøte og kurs med stor oppslutning. Under møtet presenteres blant annet vitenskapelige nyheter. Det arrangeres også tre til fire årlige medlemsmøter, oftest i Oslo, med pasientdemonstrasjon, faglige foredrag og sosialt samvær.

Selskapet utgir et nyhetsmagasin med informasjon om selskapets aktiviteter, fem til seks ganger årlig og har egen hjemmeside på Internett (<http://www.legeforeningen.no/index.db2?id=3532>), som hovedsakelig er laget som en serviceside for selskapets medlemmer med informasjon om kurs, møter og kongresser.

– Noe av stoffet vil også være nyttig for andre leger og helsepersonell med interesse for hudsykdommer. Det er blant annet en større samling lenker til det store mangfoldet av dermatologi på Internett, sier Holsen.

Lise B. Johannessen

lise.berit.johannessen@legeforeningen.no
Informasjonsavdelingen

Litteratur

1. Lützow-Holm C. Dermato-Venereology in the Nordic Countries. *Forum for Nordic Dermato-Venereology* 2000; 5: 5–8.
2. Ronge K. Olafiaklinikken i fare? *Tidsskr Nor Lægeforen* 2002; 122: 2051.

Fakta

Norsk Dermatologisk Selskap

Stiftet: 27.1. 1915

Formål:

Å virke til dermatovenerologiens fremme samt å hevde de fagkollegiale interesser. Utvikling av spisskompetanse, kvalitetssikring og forskning bør etterstrebes.

Selskapet organiserer spesialister i dermatovenerologi eller leger under utdanning til dermatovenerologer. Andre leger og forskere med sterk tilknytning til faget kan opptas som assosierte medlemmer. Leger som ønsker å bli medlem, må skriftlig søke om dette og medlemskapet må være anbefalt av to medlemmer.

Styret 2002–03:

Dag Sollesnes Holsen, leder, Karin Wold Frølich, sekretær, Theis Huld-Nystrøm, Jørgen Rønnevig, Gisli Ingvarsson. Nina Teigen ble valgt som nytt medlem for 2003–05 etter Gisli Ingvarsson, som trakk seg fra styret. De øvrige medlemmene fortsetter.

Antall medlemmer: 150 (per 17.2. 2003)